

земѣ-та! Казвать, кога си спрѣне нѣкой. Ч. 237. И переносно: Това воспитание дава на дѣца-та самонадѣяинность и приучава ги да са не спрѣпнать презъ животътъ си. З. 124. Тѣхните разсѣждения са спрѣпинать на сѣка крачка. З. 363. 2) запусъ, запинаюсъ: Много бръзый языкъ отъ многото бръзо говореніе ще запина, ще се сирѣпина, ще се бутка, а това и на око иде грозно. Л. Д. 1874 р. 65. Стани да ядемъ. Казвать, кога си спрѣне нѣкой. Ч. 225.

Спрѣтѣнъ пр. скромно, но со вкусомъ одѣтый; просто, но съ внутреннимъ достоинствомъ себи держайщій: Оплѣтохъ си много и разны кошници, които ако и да не бѣха толкозъ сирѣтны и хубавы, и пакъ обаче бѣха добры и ягкы. Р. С. 63.

Спрѣчкамъ са м. св. повздорю, носсорюсъ крупно; столкнусь враждебно: Католическо-то священство се спрѣчка и съ православны-ты по Полша и Литва. Л. Д. 72 р. 218. А това и докарало да се спрѣчка Полша съ Московскѣ-тъ дръжавѣ. ib. р. 219. И съ Римляны-ты се спрѣчкали нѣкой Словенскы народи. ib. р. 209.

Спрѣмчъ м. св. поймаю въ петлю, западно. **Спрѣмчуване** с. с. Мѣтна на рамо брадвата си, упаса въжіето, което направи за спримчованіе на Ламятѣ заминалый день и излѣзе изъ каштата си. Р. А. 50.

Спритѣрхамъ м. св. кое какъ построю: — Да се спритѣрхатъ една що-годѣ черквица. Зк. 52.

Сприятѣль са м. св. **Сприятѣламъ** са м. дл. 1) подружусь, дружусь. 2) примирюсъ,—июсъ: Тогазъ Орсина трѣба да се сприта-тели съ своята судба, както и князѣтъ съ неговата. Э. Г. 18.

Спроводъ с. м. шествіе: Крестоносци-тъ съ тържественъ процессъ (спроводъ) отишли въ църквѣ. Л. 185.

Спроводи м. св. провожу: Двонца отъ тѣхъ се понѣдиха да мя спроводять и оправять до нѣгдѣ. Л. Д. 1869 р. 138.

Спрострѣ м. св. **Спростирамъ** м. дл. протяну,—гиваю: Му иставаеъ еденъ снопъ, надъ кои спростираеъ шаміа (и клаваеъ лѣбъ), му пектъ; а той требить да хвърлитъ нещо пари на шаміа-та. М. р. 524.—са, распрострусь, растанусь,—гиваюсъ: Па се легна войникъ юнакъ, Па легна войникъ съ спростре, Съ чини жпв-мъртовецъ. М. 186. Милъ-отъ ѣ братотъ спростренъ во стретъ куки! М. 229.

Спроти(въ) предлогъ 1) противъ: Па застава спроти словде—отъ протива. М. 237. Съ прѣкарсти спроти виходъ сѣнце. М. 143. Мерудо, Мерудо, ѣсна месечино! Не стой спроти мене, изгореѣ за тебе, Како лѣнъ за вода, босильокъ за сѣнка. М. 409. Той стояше спроти самата кулѣ. Онъ стоялъ противъ самой башни. Р. 185. Лѣдо млада отъ спротиво, На Невена си зборѣва. В. 77. 2) по, въ сравненіи съ чѣмъ или